

ใบงานที่ ๑ เรื่องสองพี่น้อง

หน่วยที่ ๒ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่องคุณค่าวรรณกรรม

รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย รหัส ท๒๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามตามที่กำหนด

นิทานเรื่อง “สองพี่น้อง”

ครอบครัวชาวนาครอบครัวหนึ่งมีลูกชายสองคน ทั้งสองเป็นพี่น้องที่รักกันมาก จนกระทั่งพ่อแม่แก่เฒ่าและสิ้นอายุขัยไป สองพี่น้องจึงแยกย้ายกันไปสร้างครอบครัวของตนเอง แต่ก็ยังปลูกบ้านอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน และไปมาหาสู่อย่างรักใคร่อยู่เสมอ

สองพี่น้องยังคงยึดอาชีพชาวนาปลูกข้าวเลี้ยงชีพเช่นเดียวกับพ่อแม่ และใช้ชีวิตครอบครัวอย่างสันโดษพอเพียง แม้จะไม่ได้มีเงินทองร่ำรวยอะไร แต่ก็มีสุขตามอัตภาพ มิได้ลำบากยากแค้นอะไรนัก

อยู่มาปีหนึ่ง ชาวนาคนที่ทำนาได้ข้าวมากกว่าทุกๆ ปี จึงมีใจคิดถึงเผื่อแผ่ไปถึงน้องชาย เขากล่าวกับภรรยาของตนในเย็นวันหนึ่งว่า

“เธอจะว่าอย่างไร หากฉันจะเอาข้าวที่เราเก็บเกี่ยวได้ในปีนี้ไปแบ่งให้น้องชายของฉันบ้าง”

“ทำไมหรือจ๊ะ นาของน้องชายเธอได้ข้าวไม่ตีนักหรือ” ภรรยาของชาวนาผู้พี่เอ่ยถาม

“เปล่าหรือจ๊ะ นาของน้องชายฉันก็ได้ข้าวรวงสวยดีไม่แพ้ของเราหรอก แต่ฉันเห็นว่าครอบครัวของเขามีหลายปากหลายท้องให้ต้องเลี้ยงดู ทั้งตัวเขา เมียเขาและลูกเล็ก ๆ อีกหลายคน ส่วนเรานั้นมีกันแค่สองคนผัวเมีย ซึ่งฉันคิดว่าแค่ข้าวเพียงไม่กี่กระสอบก็น่าจะทำให้เราสองคนอิ่มท้องไปจนถึงปีหน้าได้แล้ว” ชาวนาผู้พี่กล่าวแก่ภรรยา

“อืม! ฉันเห็นด้วยจ๊ะ น้องชายของเธอก็มีน้ำใจกับเราสองคนเสมอมา เมื่อมีพืชผักผลไม้ดี ๆ เกิดขึ้นในไร่นาเขา เขาก็นำมาให้เราทุกครั้ง เมื่อข้าวของเรามีมากจนเหลือกิน เธอก็จัดแบ่งไปให้ครอบครัวของน้องชายเธอบ้างเถิดจ๊ะ”

เมื่อภรรยาสนับสนุนเป็นอย่างดีเช่นนั้น ชาวนาผู้พี่ก็จัดการบรรจุข้าวลงกระสอบขนาดใหญ่ แล้วรองเงินมัดค้ำจิ้งค้อยแบกกระสอบนั้นไปยังบ้านของน้องชาย และทิ้งกระสอบข้าวไว้นอกประตูบ้านอย่างเงียบเชียบที่ต้องทำเช่นนั้น เพราะชาวนาผู้พี่เกรงว่า ถ้าเอาไปให้ตอนกลางวันและน้องชายรู้ น้องชายอาจจะปฏิเสธข้าวของเขาเพราะความเกรงใจก็เป็นได้

วันรุ่งขึ้น เมื่อชาวนาผู้พี่ไปนับกระสอบข้าวที่เหลืออยู่ในยุ้งข้าวก็ต้องประหลาดใจ เพราะปรากฏว่ากระสอบข้าวทั้งหมดยังมีจำนวนเท่าเดิม

“เอ! เมื่อคืนเรานำข้าวไปให้น้องชายหนึ่งกระสอบ แล้วทำไมข้าวของเรายังมีอยู่เท่าเดิมเล่า หรือว่าเราจะนับผิด ถ้าอย่างนั้น เราเอาข้าวไปให้น้องอีกสักหนึ่งกระสอบดีกว่า” ชาวนาผู้พี่บอกกับตัวเอง

คืนวันนั้น พอพลบค่ำ ชาวนาผู้พี่ก็แบกข้าวอีกหนึ่งกระสอบไปให้ที่บ้านของน้องชาย

แต่พอเช้าวันต่อมา เมื่อเขาเข้าไปนับกระสอบข้าวที่เหลืออยู่ครบเท่าเดิมเหมือนเมื่อครั้งแรก

“เอ๊ะ จะให้เชื่อได้อย่างไรนี่” ชายผู้พี่ร้อง “ถ้าอย่างนั้นคืนนี้เราก็ต้องเอาข้าวไปให้น้องของเราอีก กระจกสบหนึ่ง”

คืนนั้น ชาวนาผู้พี่จึงแบกกระสอบข้าวไปที่บ้านน้องชายอีกกระจกสบหนึ่ง เป็นครั้งที่ ๓

แสงจันทร์ส่องแสงเจิดจ้าในคืนวันนั้น ชายผู้พี่มองเห็นร่างของใครคนหนึ่งกำลังแบกกระสอบข้าวเดินตรงมาทางเขา ชายผู้พี่เฝ้าตามองอีกครั้ง จึงเห็นว่าร่างของคน ๆ นั้นก็คือน้องชายของเขานั่นเอง

ชาวนาผู้พี่และชาวนาผู้น้องต่างหยุด วางกระสอบข้าวลงบนพื้น แล้วมองหน้ากันด้วยความงุนงงอยู่ครู่หนึ่ง แล้วทั้งสองก็ร้องขึ้นพร้อมกันว่า

“เอ๊ะ! พี่เองหรือที่เอาข้าวไปวางไว้หน้าประตูบ้านของฉันนะ”

“อ๊ะ! แกเองหรือน้องรัก ที่เอาข้าวมาวางไว้ในยุ้งข้าวของพี่ทุกคืน”

แล้วทันใดนั้น ทั้งสองพี่น้องก็พากันหัวเราะด้วยความขบขันเป็นเวลานาน ต่างคนต่างก็รู้สึกรักและผูกพันกันมากขึ้น โดยไม่ต้องพูดจาอะไรมากไปกว่านั้นอีกแล้ว

(อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา)

คำถาม

๑. ชื่อเรื่อง.....

๒. ชื่อผู้แต่ง.....

๓. รูปแบบวรรณกรรม.....

๔. เนื้อหาโดยสรุป.....

.....

๕. กลวิธีการประพันธ์ (การเปิดเรื่อง-เดินเรื่อง-ปิดเรื่อง)

.....

๖. ตัวละคร

.....

๗. คุณค่าด้านต่างๆ

๘. สิ่งที่น่าสนใจ

๙. ข้อคิดที่นำไปใช้ประโยชน์

.....

๑๐. ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....